

بررسی تأثیر تدوین و اجرای خط مشی‌های مدارک پزشکی بر امتیاز خط مشی‌های استانداردهای اعتباربخشی مدارک پزشکی - ۱۳۹۲

مہسا عبدالالهی^۱ / مریم احمدی^{۴,۳} / مسعود روبداری^۵

چکیده

مقدمه: یکی از الزامات مهم در اعتباربخشی مراکز، وجود خط مشی‌های مكتوب در واحدهای مختلف سازمان از جمله بخش مدارک پزشکی می‌باشد. لذا این پژوهش با هدف بررسی تأثیر تدوین و اجرای خط مشی‌های مدارک پزشکی بر امتیاز خط مشی‌های اعتباربخشی بخش مدارک پزشکی در بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد انجام پذیرفت.

روش کار: این مطالعه در سال ۱۳۹۲ به روش مداخله‌ای انجام گرفت. با توجه به محدود بودن تعداد بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، نمونه گیری از نوع سرشماری بود. بعد از انجام مداخله مورد نظر، امتیاز خط مشی‌های اعتباربخشی مدارک پزشکی مجدداً سنجیده شد. ابزار گردآوری داده‌ها، چک لیست استاندارد ابلاغی وزارت بهداشت بود و داده‌ها با استفاده از پارامترهای آماری توصیفی و آمار تحالیلی در محیط نرم افزار 18 SPSS تحلیل شدند. یافته‌ها: نتایج پژوهش اختلاف آماری معنی‌داری را بین امتیاز خط مشی‌های مدارک پزشکی قبل و بعد از مداخله نشان داد ($p < 0.01$). همچنین امتیاز خط مشی‌های بخش مدارک پزشکی بعد از مداخله افزایش یافت.

نتیجه‌گیری: با توجه به این که عملکرد بخش مدارک پزشکی بعد از انجام مداخله در قسمت خط مشی‌های چک لیست ممیزی کلیه اوراق پرونده در زمان ترخیص، کنترل و رفع نقص و تکمیل پرونده‌های پزشکی حداکثر ظرف ۱۴ روز پس از ترخیص، ختم پرونده پزشکی ناقص و انطباق پرونده‌های سرپایی با بستری در سطح بسیار ضعیف و ضعیف بوده است، بنابراین مسئولین مدارک پزشکی بیمارستان‌ها باید تلاش بیشتری برای اجرای خط مشی‌ها در عمل انجام دهند.

کلید واژه‌ها: خط مشی‌ها، مدارک پزشکی، اعتباربخشی

• وصول مقاله: ۹۳/۱/۲۹ • اصلاح نهایی: ۹۳/۳/۲۴ • پذیرش نهایی: ۹۳/۴/۴

مقدمه

واحد مدارک پزشکی است [۱۰]. از این رو، تدوین خط مشی‌ها و رویه‌های کاری مشخص، ارزش زیادی برای سازمان دارند، چرا که برای ارزیابی کارکنان و همچنین اعتباربخشی مراکر می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند. علاوه بر این، با توجه به اینکه درجه ارزشیابی بیمارستان بر اساس امتیازات هر بخش است، امتیاز اعتباربخشی بخش مدارک پزشکی نیز بر درجه ارزشیابی بیمارستان (دارای طیف یک عالی تا زیر استاندارد) تاثیرگذار است. بنابراین، از آن جا که خط مشی‌های بخش مدارک پزشکی حدود یک سوم امتیاز استانداردهای اعتباربخشی این بخش را تشکیل می‌دهند، تدوین و اجرای خط مشی‌های این بخش از اهمیت خاصی برخوردار است. همچنین از خط مشی‌های مدون واحدهای سازمانی، می‌توان برای آموزش کارکنان جدید استفاده نمود و وجود رویه‌های کاری و خط مشی‌ها باعث عملی ساختن اهداف سازمانی می‌شوند [۱۱]؛ بر این اساس، مطالعه حاضر با هدف بررسی تأثیر تدوین و اجرای خط مشی‌ها و رویه‌های مدارک پزشکی بر امتیاز خط مشی‌های اعتباربخشی بخش مدارک پزشکی در بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد انجام شد.

روش کار

این مطالعه از نوع کاربردی بود که در سال ۱۳۹۲ و به روش مداخله‌ای (دو مرحله‌ای قبل و بعد) انجام گرفت. در این پژوهش قبل از انجام مداخله، چک لیست مصوب وزارت بهداشت به روش مشاهده با حضور محقق و یک نفر کارشناس از معاونت درمان که در تیم اعتباربخشی استان بود، در محیط پژوهش تکمیل شد. گردآوری داده‌ها در این مرحله یک ماه به طول انجامید. سپس هدف از انجام مطالعه برای مسئولین مدارک پزشکی بیمارستان‌های استان توضیح داده شد و مداخله مورد نظر که تدوین و اجرای خط مشی‌های مدارک پزشکی بود، انجام گرفت. در این مرحله که دو ماه به طول انجامید، خط مشی‌های بخش مدارک پزشکی با توجه به استانداردهای موجود و شرایط بومی استان، توسط پژوهشگر و

یکی از موضوعاتی که در سال‌های اخیر توجه فراوانی را در محافل علمی و آموزش پزشکی کشور به خود جلب نموده، موضوع اعتباربخشی است [۱]؛ اعتباربخشی استراتژی است که برای اندازه‌گیری عملکرد موسسات مراقبتی به کار می‌رود. نیاز اساسی در اجرای اعتباربخشی، تدوین خط مشی‌ها و روش‌های اجرایی است [۲،۳]. وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در سال ۱۳۹۱ استانداردهای اعتباربخشی را در کتابی منتشر کرد. خط مشی‌ها، بخشی از استانداردهای اعتباربخشی را تشکیل می‌دهند که دارای اهمیت خاصی هستند [۴]. این خط مشی‌ها باید بر اساس استانداردها تدوین شوند. از این استانداردها به عنوان ابزار ارزیابی استفاده می‌شود. نتایج ارزیابی می‌تواند برای شناخت وضعیت موجود و شناسایی نقاط ضعف استفاده شود و پس از آن با اجرای راه کارهای مداخله‌ای مناسب، کیفیت خدمات بخش مدارک پزشکی ارتقاء یابد [۵،۶].

آجلونی در مطالعه‌ای با عنوان ارزیابی خدمات مدارک پزشکی در بیمارستان‌های وزارت بهداشت اردن نتیجه‌گیری کرد که تدوین سیاست‌ها و روش‌های مدون یکی از اصول اساسی در بخش مدارک پزشکی محسوب می‌گردد [۷]. سازمان بهداشت جهانی نیز در راهنمای مدارک پزشکی دستورالعملی برای کشورهای در حال توسعه اظهار داشته است که هر کشور باید از خط مشی‌ها و رویه‌های ملی مدارک پزشکی برخوردار باشد [۸]. فقدان خط مشی‌ها و رویه‌های کاری در واحد مدارک پزشکی، موجب بسی نظمی در کار و همچنین کاهش امتیاز استانداردهای این واحد خواهد شد و نیز باعث می‌شود پرسنل در انجام وظایف خود به صورت سلیقه‌ای عمل کنند [۹]. همچنین فقدان خط مشی‌ها و رویه‌های کاری موجب سردرگمی کارکنان در مواجهه با مشکلات حین انجام کار می‌شود و نارضایتی ارباب رجوع را بالا می‌برد. یکی از الزامات مهم در اعتباربخشی مراکر، وجود خط مشی‌های مکتوب در واحدهای مختلف سازمان از جمله

بیمار با استفاده از پرونده قبلی، شناسایی بیماران حداقل با دو شناسه، محافظت و امنیت سیستم های ذخیره و بازیابی اطلاعات، شرایط و معیارهای دسترسی به مدارک پزشکی و رعایت محترمانه بودن اطلاعات موجود در پرونده بیمار است. از دیگر خط مشی های مدارک پزشکی باید به فواصل و دفعات تهیه نسخه پشتیبان از داده ها، ارسال اطلاعات در خصوص سوابق و سیر بیماری در زمان انتقال بیمار، چک لیست ممیزی کلیه اوراق پرونده در زمان ترخیص، کنترل، رفع نقص و تکمیل پروندهای پزشکی حداقل ظرف ۱۴ روز پس از ترخیص و ختم پرونده پزشکی ناقص اشاره کرد. هم چنین مدیریت و طراحی سایر فرم های بیمارستانی مورد نیاز، پیگیری و احیاء اطلاعات پروندهای مفقود شده و آسیب دیده، کنترل خروج پرونده از واحد مدارک پزشکی، بایگانی پروندها و امحاء آنها پس از یک دوره زمانی تعیین شده و سیستم بایگانی مناسب با نیاز واحد مدارک پزشکی از دیگر خط مشی های بخش مدارک پزشکی هستند. خط مشی مربوط به تشکیل پرونده پذیرش، یک مورد بود که شامل انطباق بیروندهای سرپایی با پروندهای بستری از نظر دسترسی، محترمانه بودن و بایگانی است. خط مشی مربوط به اصول مستند سازی پرونده بیمار یک مورد بود که شامل ثبت گزارش های روزانه توسط پزشک معالج است و خط مشی بایگانی نیز یک مورد بود که شامل طراحی سیستم با قابلیت بازیابی پرونده یا محتویات آن در هر زمان است. برای هر کدام از این ۱۸ خط مشی، سه سنجه در نظر گرفته شده بود که شامل وجود خط مشی (۲۰ امتیاز)، آگاهی پرسنل نسبت به خط مشی (۲۰ امتیاز) و عملکرد پرسنل مطابق با خط مشی بوده (۲۰ امتیاز) بود. در این پژوهش آگاهی پرسنل نسبت به هر کدام از ۱۸ خط مشی، با استفاده از روش مصاحبه از پنج نفر از کارکنان بخش مدارک پزشکی سنجیده شد. هم چنین عملکرد پرسنل با استفاده از بررسی مستندات موجود، مشاهده عملکرد پرسنل با استفاده از کارکنان بخش و مصاحبه با آنها در خصوص اجرایی شدن خط مشی سنجیده شد. در این پژوهش با توجه به این که دو نفر مشاهده گر وجود داشت (محقق و

مسئولین مدارک پزشکی بیمارستان های استان با استفاده از برگزاری جلسات گروهی متمرکز تدوین شد. به منظور ضمانت اجرایی خط مشی های تدوین شده، این خط مشی ها با تأیید گروه مدارک پزشکی معاونت درمان دانشگاه برای اجرا به بیمارستان ها ابلاغ شد. در این میان تنها خط مشی انطباق پرونده های سرپایی از نظر دسترسی و سایر مقررات با پرونده های بستری، برای بیمارستان سینا به دلیل عدم ارائه خدمات سرپایی، کاربرد نداشت. بعد از گذشت سه ماه از انجام مداخله، مجدداً چک لیست مصوب وزارت بهداشت به روش مشاهده با حضور محقق و کارشناس ارزیاب اعتباربخشی استان که در مرحله ارزیابی قبل از مداخله نیز حضور داشت، در محیط پژوهش تکمیل شد. گردآوری داده ها در این مرحله یک ماه به طول انجامید. جامعه پژوهش را کلیه بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد که شامل هشت بیمارستان از شش شهرستان بود، تشکیل داد. این بیمارستان ها، بیمارستان آیت الله کاشانی و هاجر (س) از شهرستان شهر کرد، بیمارستان سید الشهداء (ع) و سینا از شهرستان فارسان، بیمارستان ولیعصر (ع) از شهرستان بروجن، بیمارستان شهداء از شهرستان لردگان، بیمارستان امام رضا (ع) از شهرستان اردل و بیمارستان امام جواد (ع) از شهرستان کیار را شامل بود. در این مطالعه با توجه به محدود بودن تعداد بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد در سطح استان، کلیه بیمارستان ها به روش سرشماری مورد مطالعه قرار گرفتند. هم چنین با توجه به اهداف پژوهش در جهت اجرای مداخله در بخش مدارک پزشکی بیمارستان ها، این بخش به عنوان محیط پژوهش بوده است.

در این پژوهش از چک لیست استاندارد اعتباربخشی ابلاغی از طرف وزارت بهداشت به عنوان ابزار پایا و روا برای گردآوری داده ها استفاده شد. از کل امتیاز اعتباربخشی بخش مدارک پزشکی که ۳۴۸ امتیاز بود، ۱۰۸ امتیاز آن (۳۱/۱) درصد) به خط مشی ها و رویه های این بخش اختصاص داشت که شامل ۱۸ خط مشی بود. از این تعداد ۱۵ مورد مربوط به خط مشی های مدارک پزشکی بود که شامل پذیرش مجدد

است و امتیاز هر کدام از خط مشی ها در پنج سطح: بسیار ضعیف (۰-۲۰ درصد)، ضعیف (۲۱-۴۰ درصد)، متوسط (۴۱-۶۰ درصد)، خوب (۶۱-۸۰ درصد) و عالی (۸۱-۱۰۰ درصد) تقسیم بندی شده است.

با توجه به استاندارد بودن این چک لیست و طراحی آن توسط صاحب نظران این موضوع در وزارت خانه، این ابزار از روایی و اعتبار کافی نیز برخوردار بود. در این پژوهش داده های جمع آوری شده با استفاده از پارامترهای آماری توصیفی مانند فراوانی، درصد و آمار تحلیلی (تی زوجی) در محیط نرم افزار SPSS 18 تحلیل شد. به منظور رعایت نکات اخلاقی در این پژوهش، مداخله مورد نظر برای مسئولین مدارک پزشکی بیمارستان های استان توضیح داده شد. همچنین به منظور رعایت محترمانگی یافته ها، اسمای بیمارستان ها با حروف الفبا نامگذاری شده اند.

یافته ها

یافته های حاصل از پژوهش نشان می دهد قبل از انجام مداخله بالاترین درصد امتیاز خط مشی، مربوط به خط مشی های شرایط و معیارهای دسترسی به مدارک پزشکی و رعایت محترمانه بودن اطلاعات موجود در پرونده بیمار بوده است (۱۰۰ درصد) و پایین ترین درصد امتیاز مربوط به خط مشی های انطباق پرونده های سرپایی با استری از نظر دسترسی، محترمانه بودن و بایگانی، ثبت گزارش های روزانه توسط پزشک معالج و طراحی سیستم به نحوی بوده است که پرونده یا محتویات داخل آن هر زمان که برداشته یا خارج می شوند، قابل بازیابی می باشند (صفر درصد).

بعد از انجام مداخله خط مشی های شرایط و معیارهای دسترسی به مدارک پزشکی، رعایت محترمانه بودن اطلاعات موجود در پرونده بیمار و پذیرش مجدد بیمار با استفاده از پرونده قبلی، بالاترین درصد امتیاز را داشته اند (۱۰۰ درصد) و خط مشی انطباق پرونده های سرپایی با استری از نظر دسترسی، محترمانه بودن و بایگانی، پایین ترین درصد امتیاز را بین ۱۸ خط مشی داشته است (۴۷/۹ درصد).

کارشناس ارزیاب اعتباربخشی استان، از روش پایایی بین ارزیابان استفاده شد، که میزان توافق نظر بین آنها ۸۲ درصد بود. درصد امتیاز هر کدام از این ۱۸ خط مشی برای مجموع این سه سنجه نسبت به امتیاز مطلوب ۴۸ سنجیده شده که مجموع امتیاز موجود بودن خط مشی، آگاهی نسبت به خط مشی و عملکرد مطابق با خط مشی در خصوص هر خط مشی در هشت بیمارستان استان است. بنابراین خط مشی های اعتباربخشی بخش مدارک پزشکی دارای ۵۴ سنجه بود که دامنه امتیازدهی به هر سنجه از صفر تا دو بود. در صورتی که خط مشی، موجود و محتوای آن کامل و ضوابط نگارشی آن کاملاً رعایت شده بود به آن سنجه دو امتیاز تعلق گرفت. در صورتی که خط مشی موجود، ولی محتوای آن ناقص و یا ضوابط نگارشی آن کاملاً رعایت نشده بود به آن سنجه یک امتیاز تعلق گرفت و هنگامی که خط مشی وجود نداشت هیچ امتیازی به آن سنجه تعلق نگرفت. در مورد آگاهی نیز زمانی که چهار الی پنج نفر از مجریان از خط مشی آگاه بودند، دو امتیاز به آن سنجه تعلق گرفت. هنگامی که دو الی سه نفر از مجریان از خط مشی آگاه بودند، به آن سنجه یک امتیاز تعلق گرفت و هنگامی که مسئول پاسخگویی به خط مشی آگاه نبود و یا صفر الی یک نفر از مجریان از خط مشی و روش مذکور آگاه بودند، هیچ امتیازی به آن سنجه تعلق نگرفت. در مورد عملکرد نیز هنگامی که تمام مستندات موجود بود و چهار الی پنج مورد مشاهده، نشانگر تطابق عملکرد بود و چهار الی پنج مورد مصاحبه نشانگر تطابق عملکرد بود به آن سنجه دو امتیاز تعلق گرفت. هنگامی که بخشی از مستندات موجود بود و یا دو الی سه مورد مشاهده، نشانگر تطابق عملکرد بود و یا دو الی سه مورد مصاحبه نشانگر تطابق عملکرد بود، به آن سنجه یک امتیاز تعلق گرفت و هنگامی که مستندات موجود نبود و یا صفر الی یک مورد مشاهده، نشانگر تطابق عملکرد بود و یا صفر الی یک مورد مصاحبه نشانگر تطابق عملکرد بود به آن سنجه هیچ امتیازی تعلق نگرفت. همچنین درصد امتیاز خط مشی های هر بیمارستان نسبت به وضع مطلوب ۱۰۸ امتیاز و برای کل استان نسبت به امتیاز مطلوب ۸۶۴ سنجیده شده

نیشان می دهد مقدار p-value برای همه خط مشی ها به جزء خط مشی های شرایط و معیارهای دسترسی به مدارک پژوهشی و رعایت محترمانه بودن اطلاعات موجود در پرونده بیمار، کمتر از سطح خطای $\alpha/0.5$ می باشد، در نتیجه بین امتیاز خط مشی های اعتباری خشی واحد مدارک پژوهشی قبل و بعد از اجرای مداخله اختلاف معناداری وجود دارد.

جدول (۱) فراوانی امتیاز هر کدام از ۱۸ خط مشی بخش مدارک پژوهشی را قبل و بعد از انجام مداخله نشان می دهد.

در جدول مورد اشاره امتیاز مطلوب برای هر خط مشی ۴۸ می باشد که این رقم مجموع امتیاز موجود بودن خط مشی، آگاهی نسبت به خط مشی و عملکرد مطابق با خط مشی در هشت بیمارستان استان می باشد. همان طور که داده های جدول

جدول ۱: مقایسه توزیع فراوانی امتیاز خط مشی‌های مدارک پزشکی قبل و بعد از اجرای مداخله

بیمارستان‌ها، کمتر از سطح خطای $0/05$ می‌باشد، در نتیجه بین امتیاز سنجه‌های موجود بودن خط مشی، آگاهی نسبت به خط مشی و عملکرد مطابق با خط مشی بیمارستان‌های استان را قبل و بعد از اجرای مداخله نشان می‌دهد. همان‌طور که داده‌های اختلاف معناداری وجود دارد.

جدول (۲) امتیاز موجود بودن خط مشی، آگاهی نسبت به خط مشی و عملکرد مطابق با خط مشی بیمارستان‌های استان را قبل و بعد از اجرای مداخله نشان می‌دهد. همان‌طور که داده‌های جدول نشان می‌دهد، مقدار p-value برای همه

جدول ۲: توزیع فراوانی امتیاز موجود بودن خط مشی، آگاهی نسبت به خط مشی و عملکرد مطابق با خط مشی بیمارستان‌های استان قبل و بعد از انجام مداخله

آزمون تی زوجی		درصد امتیاز عملکرد نسبت به خط مشی		آزمون تی زوجی		درصد امتیاز آگاهی نسبت به خط مشی		آزمون تی زوجی		درصد امتیاز موجود بودن خط مشی		درصد امتیاز خط مشی قبل از مداخله		درصد امتیاز خط مشی بعد از مداخله		نام	
p-value	آماره تی زوجی	مشی بعد از مداخله	درصد امتیاز خط مشی قبل از مداخله	آماره تی زوجی	p-value	مشی بعد از مداخله	درصد امتیاز خط مشی قبل از مداخله	آماره تی زوجی	p-value	مشی بعد از مداخله	درصد امتیاز خط مشی قبل از مداخله	آماره تی زوجی	مشی بعد از مداخله	درصد امتیاز خط مشی	آماره تی زوجی	مشی بعد از مداخله	درصد امتیاز خط مشی
۰/۰۱	۱۲/۶	۹۱/۶	۷۷/۲	۰/۰۱	۱۲/۳	۷۵/۰	۵۵/۵	۰/۰۱	۸/۳	۱۰۰	۷۲/۲	"الف"	۷۷/۷	"ب"	۷۷/۷	"ب"	
۰/۰۱	۱۴/۲	۱۰۰/۰	۷۲/۲	۰/۰۱	۱۷/۸	۱۰۰/۰	۵۸/۳	۰/۰۱	۹/۵	۱۰۰	۵۸/۳	"پ"	۵۸/۳	"پ"	۵۸/۳	"پ"	
۰/۰۱	۱۵/۳	۸۶/۱	۵۵/۵	۰/۰۱	۱۴/۵	۶۳/۸	۴۱/۶	۰/۰۱	۱۴/۳	۱۰۰	۴۱/۶	"ت"	۴۱/۶	"ت"	۴۱/۶	"ت"	
۰/۰۱	۱۷/۸	۷۵/۰	۳۶/۱	۰/۰۱	۱۵/۲	۵۵/۵	۲۷/۷	۰/۰۱	۱۷/۵	۱۰۰	۳۳/۳	"ث"	۳۳/۳	"ث"	۳۳/۳	"ث"	
۰/۰۱	۱۸/۱	۶۹/۴	۲۵/۰	۰/۰۱	۱۲/۸	۵۲/۷	۲۵/۰	۰/۰۱	۱۲/۵	۱۰۰	۱۶/۶	"ج"	۱۶/۶	"ج"	۱۶/۶	"ج"	
۰/۰۱	۱۸/۹	۶۱/۱	۱۱/۱	۰/۰۱	۱۵/۷	۴۴/۴	۱۱/۱	۰/۰۱	۱۰/۵	۱۰۰	۱۶/۶	"چ"	۱۶/۶	"چ"	۱۶/۶	"چ"	
۰/۰۱	۱۸/۹	۶۳/۸	۱۱/۱	۰/۰۱	۱۷/۵	۵۵/۵	۱۱/۱	۰/۰۱	۱۰/۵	۱۰۰	۱۱/۱	"ح"	۱۱/۱	"ح"	۱۱/۱	"ح"	
۰/۰۱	۱۸/۹	۶۳/۸	۱۱/۱	۰/۰۱	۱۹/۳	۱۰۰/۰	۱۱/۱	۰/۰۱	۱۱/۵	۱۰۰	۴۰/۹	کل استان	۴۰/۹	کل استان	۴۰/۹	کل استان	
۰/۰۱	۱۸/۱	۷۶/۳	۳۶/۸	۰/۰۱	۱۷/۹	۶۸/۴	۳۰/۲	۰/۰۱	۶/۲	۱۰۰	۰/۰۱	۸۷/۸	۰/۰۱	۸۷/۸	۰/۰۱	۸۷/۸	

مشی‌های هر بیمارستان، ۱۰۸ امتیاز و برای کل استان ۸۶۴ امتیاز مطلوب در هشت بیمارستان استان (مجموع ۱۰۸ امتیاز مطلوب در هشت بیمارستان استان) بود. همان‌طور که داده‌های جدول نشان می‌دهد، قبل از مداخله بالاترین p-value برای همه بیمارستان‌ها کمتر از سطح خطای $0/05$ می‌باشد و بین امتیاز خط مشی‌های مدارک پزشکی در بیمارستان‌های مورد مطالعه، قبل و بعد از اجرای مداخله اختلاف معناداری وجود دارد و در نتیجه امتیاز خط مشی‌های اعتباری‌بخشی بخش مدارک پزشکی در همه بیمارستان‌ها بعد از مداخله افزایش یافته‌اند.

جدول (۳) توزیع فراوانی امتیاز خط مشی‌های بیمارستان‌های استان را قبل و بعد از اجرای مداخله نشان می‌دهد. همان‌گونه که داده‌های جدول نشان می‌دهد، قبل از مداخله بالاترین درصد امتیاز خط مشی مربوط به بیمارستان «ب» (۶۹/۴) درصد) و پایین‌ترین درصد امتیاز مربوط به بیمارستان «ح» بوده است (۱۱/۱ درصد). بعد از انجام مداخله، بالاترین درصد امتیاز خط مشی مربوط به بیمارستان «ب» (۱۰۰ درصد) و پایین‌ترین درصد امتیاز خط مشی مربوط به بیمارستان «ج» (۶۸/۵ درصد) بوده است. امتیاز مطلوب برای کل خط

جدول ۳: توزیع فراوانی امتیاز خط مشی‌های بیمارستان‌های استان قبل و بعد از انجام مداخله

نام بیمارستان	قبل از مداخله	امتیاز خط مشی قبل از مداخله	درصد امتیاز خط مشی قبل از مداخله	آماره تی زوجی	p-value
الف	۷۲	۶۶/۶	۹۶	۸۸/۸	۵/۶
ب	۷۵	۶۹/۴	۱۰۸	۱۰۰/۰	۴/۹
پ	۵۶	۵۱/۸	۹۰	۸۳/۳	۳/۴
ت	۳۸	۳۵/۱	۸۳	۷۶/۸	۵/۴
ث	۴۰	۲۷/۷	۸۰	۷۴/۰	۱/۲
ج	۱۴	۱۲/۹	۷۴	۶۸/۵	۱۹/۹
ج	۱۴	۱۲/۹	۷۹	۷۳/۱	۵/۷
ح	۱۲	۱۱/۱	۹۵	۸۷/۹	۴/۲
کل استان	۳۱۱	۳۶/۰	۷۰۵	۸۱/۶	۱۸/۵

آجلونی در سال ۲۰۰۶ در مطالعه‌ای با عنوان ارزیابی خدمات

مدارک پزشکی در بیمارستان‌های وزارت بهداشت اردن

برآورد کرد تنها سه بیمارستان از نه بیمارستان مورد بررسی دارای سیاست و رویه مدون بوده اند و نتیجه‌گیری کرد که تدوین سیاست‌ها و روش‌های مدون یکی از اصول اساسی در بخش مدارک پزشکی محسوب می‌گردد [۷] که با نتایج مطالعه انجام شده توسط پژوهشگر همخوانی دارد.

نتایج مطالعه فرزندی پور و همکاران نیز نشان داد که استانداردها به میزان ۶۱ درصد در بخش مدارک پزشکی رعایت می‌شوند و مهم‌ترین عامل کاهش امتیاز استانداردها، فقدان خط مشی و روند کاری استاندارد در واحدهای بخش مدارک پزشکی ذکر گردیده است [۱۳] که این موضوع بر اساس نتایج حاصل از این پژوهش هم مورد تأیید قرار گرفته است.

توکلی و همکاران در پژوهشی تحت عنوان قوانین و رویه‌های نگهداری مدارک پزشکی در کشورهای منتخب (آمریکا، انگلستان، استرالیا) به این نتیجه رسیدند که در کشورهای منتخب، جداول زمان‌بندی کامل و شفافی وجود دارد که در آنها وضعیت نگهداری مدارک بیماران بزرگسال، کودکان، بیماران سرپایی، اورژانس، فوتی و غیره به وضوح مشخص شده است در صورتی که در ایران یا قوانین و رویه‌های مشخصی وجود ندارد و یا ابهام دارند. همچنین نداشتن یک

بحث و نتیجه گیری

یافته‌های پژوهش نشان داد که تدوین و اجرای خط مشی‌های مدارک پزشکی به بهبود امتیاز خط مشی‌های استانداردهای اعتباریخشی بخش مدارک پزشکی منجر می‌شود. چنانکه، در پژوهشی که توسط قاضی‌سعیدی در خصوص بررسی فعالیت‌های بخش مدارک پزشکی بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی تهران صورت گرفت، نیز نواقصی مانند فقدان خط مشی و دستورالعملی مبنی بر نحوه فعالیت‌های بخش مدارک پزشکی، عدم وجود شرح وظایفی برای پرسنل، عدم ارزیابی فعالیت‌های واحدهای مختلف بخش مدارک پزشکی و نیز اقدام ننمودن جهت هماهنگی و استاندارد کردن فعالیت‌ها و فرم‌های بخش مدارک پزشکی و فقدان خط مشی خاصی در زمینه نحوه واگذاری اطلاعات، مشخص شد. به طور کلی، پژوهش فوق مشخص نمود که تقریباً صد درصد بخش‌های مدارک پزشکی بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی تهران با اصول استاندارد داخلی و اصول پذیرفته شده جهانی، مطابقت نداشته اند [۱۲]. پژوهشگر معتقد است با انجام مداخله در بخش مدارک پزشکی و تدوین خط مشی‌های بخش مدارک پزشکی، می‌توان امتیاز استانداردهای این بخش را افزایش داد.

آگاهی نسبت به خط مشی و عملکرد مطابق با خط مشی هر کدام دو امتیاز دارند، پیشنهاد می شود امتیاز عملکرد مطابق با خط مشی بیشتر از امتیاز موجود بودن خط مشی و آگاهی نسبت به خط مشی باشد، زیرا موجود بودن خط مشی به تنها یک دلیلی بر انجام عملکرد مطابق با خط مشی نیست. هم چنین با توجه به اینکه بعضی مراکز مثل مراکز روان پزشکی، خدمات سرپایی ارائه نمی دهند، هج گونه تبصره ای برای این گونه مراکز ارائه نشده و امتیاز صفر به خط مشی انطباق پرونده های سرپایی باستrij از نظر دسترسی، محرومانه بودن و بایگانی تعلق می گیرد و بیمارستان در امتیاز این قسمت متضرر می شود. لذا با توجه به موارد مورد اشاره، پیشنهاد می شود استانداردهای بخش مدارک پزشکی بیمارستان در بحث اعتباربخشی مورد بازبینی مجدد قرار گیرد و تمام ابعاد مختلف بخش مدارک پزشکی در نظر گرفته شود.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل (بخشی از) پایان نامه تحت عنوان «بررسی تأثیر تدوین و اجرای خط مشی های مدارک پزشکی بر اعتباربخشی بخش مدارک پزشکی» در مقطع کارشناسی ارشد در سال ۱۳۹۲ کد ۲۴۳ می باشد که با حمایت دانشگاه علوم پزشکی ایران اجرا شده است.

جدول زمان بندی نگهداری مدارک سلامت کامل، شفاف و به روز در ایران، مراکز درمانی را با مشکلات جدی و سردرگمی مواجه نموده است [۱۴]. در صورتی که، مطالعه انجام شده توسط پژوهشگر نشان داد که ابلاغ دستورالعمل های اخیر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در خصوص مدت زمان نگهداری پرونده های پزشکی مشکل مطروح را برطرف کرده است.

یافته ها حاکی از آن است بعد از اجرای مداخله عملکرد بخش مدارک پزشکی بیمارستان ها در قسمت خط مشی های چک لیست ممیزی کلیه اوراق پرونده در زمان ترخص، کنترل و رفع نقص و تکمیل پرونده های پزشکی حداقل طرف ۱۴ روز پس از ترخص، ختم پرونده پزشکی ناقص و انطباق پرونده های سرپایی باستrij از نظر دسترسی، محرومانه بودن و بایگانی در حد بسیار ضعیف و ضعیف (کمتر از ۴۰ درصد) بوده است. هم چنین آگاهی پرسنل نسبت به خط مشی های انطباق پرونده های سرپایی باستrij از نظر دسترسی، محرومانه بودن و بایگانی، ثبت گزارش های روزانه توسط پزشک معالج و طراحی سیستم به نحوی که پرونده یا محتویات داخل آن هر زمان که برداشته یا خارج می شوند، قابل بازیابی می باشند، در حد بسیار ضعیف و ضعیف (کمتر از ۴۰ درصد) بوده است.

بنابراین پیشنهاد می شود مسئولین مدارک پزشکی بیمارستان ها به صورت دوره ای، با استفاده از آزمون، سطح دانش پرسنل را محک بزنند و اطلاعات پرسنل را نسبت به خط مشی های مدارک پزشکی به روز نگهدارند. ایشان هم چنین باید نظارت بیشتری بر عملکرد پرسنل خود داشته باشند و با استفاده از چک لیست های خودارزیابی نقاط ضعف خود را شناسایی و عملکرد بخش مدارک پزشکی را بهبود بخشنند.

به طور کلی می توان ادعا کرد با تدوین خط مشی ها و نظارت بر عملکرد صحیح مطابق با خط مشی ها می توان امتیاز استانداردهای اعتباربخشی بخش مدارک پزشکی را افزایش داد. با توجه به یافته های حاصل از این پژوهش، پیشنهاد می شود در سطح وزارت خانه تغیراتی در امتیازبندی خط مشی ها اعمال شود. با توجه به این که موجود بودن خط مشی،

References

1. Schwark T. Concept for a hospital accreditation system in georgia. State of Georgia:United States Agency International Development; 2005.
2. World Health Organization. Evidence and information for policy department of health service provision (osd). Geneva, Switzerland: 2003.
3. Sadaghiani E. [The survey of evaluation and accreditation of clinical institute]. Tehran: Totak; 2005. [Persian]
4. Danaii kh,Dr. Ramazani M,Roozparvar R,Jafari Gh,Khalifegari S,Dolatshahi P,et al. [hospital accreditation standards in Iran. Tehran]. Ministry of health and medical education; 2012.[Persian]
5. Joint Commission on The Accreditation of Healthcare Organization; hospital Accreditation standards:Accreditation Policies,Standards,Element Of Performance;2010 edition.
6. Daivis N,Lacour M. Resource management in health information technology. Pennsylvania: W.B. Saunders Company; 2002.
7. Ajlouni M. Assessment of medical records services at ministry of health hospitals jordan. Bethesda,MD: The Partners for Health Reformplus Project; Abt Associates Inc.2007. Available from: <http://www.pdf.usaid.gov/pdf.docs/pnadh033.pdf>.
8. World Health Organization. Medical records manual: A guide for developing countries medical records manual. Geneva, Switzerland: World Health Organization for Western Pacific;2006.
9. Danyali A,Keshtkaran A. [Management medical record department]. Shiraz: Shiraz University of Medical Sciences; 2001.[Persian]
10. Copedia. Accounting and management template library. Policies and procedures module. 2006. Available from: http://www.copedia.com/accounting_manage ment_policies_procedures.
11. Page S. Seven step to better written policies and procedures. Westerville, Ohio: Process Improvement Publishing;2004.
12. Gazi saeedi M, sharifian R. [Survey on situation medical records of educational hospital of Tehran medical sciences university in 2002]. Teb-o-tazkieh 2005; 14(56): 30-41. [Persian]
13. Farzandipour M, Asefzadeh S,Rabiee R. [Assessment of consideration on the importance of medical records department standards of kashan hospitals 2004]. Journal of Scientific Research feiz 2007; 10(3): 28-33. [persian]
14. Tavakoli N, Saghaiannejad Isfahani S, Habibi M. [Law and Procedures of Retention of Medical Records in Selected Countries]. Health Information Management 2012; 9(1): 120-130.[Persian]

A Survey on the Effect of Formulating and Implementing Medical Records Policies and Procedures on the Score of Policies of Accreditation Standards for Medical Records: 2013

Abdollahi M¹/ Ahmadi M^{2,3,4}/ Roudbari M⁵

Abstract

Introduction: One of the important requirements of an accreditation center is the provision of documents and policies in different departments of an organization including medical records departments. The present study was aimed at investigating the impact of formulating and implementing the policies and procedures of medical records on the scores of accreditation policies of medical record departments in the hospitals affiliated to Shahrekord University Of Medical Sciences in 2013.

Methods: The present study was performed on the basis of an interventional method in 2013. All hospitals in Shahrekord province were included. Following the intervention of the formulation and implementation of policy on accreditation of medical records, re-rating policy on accreditation of medical records was measured. The instrument for data collection was a standard checklist and the data were analyzed by SPSS₁₈ using statistical parameters of descriptive and analytical statistics.

Results: According to the results of the study, the score for policies of medical records showed a significant difference before and after the intervention indication an increase in scores of policies of medical records accreditation after the intervention ($p<0.01$).

Conclusion: Given the fact that the performance of medical record departments in the policies regarding audit checklist of all parts of the medical records such as discharging, monitoring and completing medical records within 14 days after discharge, ending the incomplete medical records and making conformity between outpatient and inpatient records after the intervention was very poor and poor, the authorities of medical record departments of hospitals should attempt to develop and practice policies which could be put into practice.

Key words: Policies, Medical record, Accreditation

• Received: 18/April/2014 • Modified: 14/June/2014 • Accepted: 25/June/2014

1. MSc Student of Health information Technology, School of Health Management and information Sciences, Iran University of Medical sciences, Tehran, Iran
2. Associate Professor of Health Information Management and Technology Department, School of Health Management and information Sciences, Iran University of Medical sciences, Tehran, Iran; Corresponding Author (ahmadi.m@iums.ac.ir)
3. Health Management And Economics Research Center, Iran University of Medical sciences, Tehran, Iran; Corresponding Author (ahmadi.m@iums.ac.ir)
4. Center of Excellence in Health Management and Economics, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran
5. Associate Professor of Mathematics and Statistics Department, School of Health Management and information Sciences, Iran University of Medical sciences, Tehran Iran